

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dep't 832. Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syyänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Joukot nousevat vastalauseeseen

I. W. W. läisistä sanomalehdistä ei ole puuttunut Kolmatta Internationalea vastustajia, joita parjaviakin kirjoituksia, joissa tuodaan esille samat "poinnit" ja "argumentit" kuin mitä porvarilliset ja keltaset sosialistit esittävät. Tässä suhteessa nämä ainekset palvelevat yhtäläisesti kapitalisteja. Etä tammoinen peli herättää paheksimista I. W. W. liiton proletarissa joukoissa, on ollut tiettyä. Vastalauseita alkaa jo sadella joukkojen taholta.

Butte Metal Mine Workers Industrial Union No. 270 piti joulukuun 9 p:nä kokouksen, jossa seuraavat onnet hyökkäyksiä ja päätettiin lähettää kaikille I. W. W. liiton julkaisuille: "Koska mailman vallankumouksille on saanut suunnattoman sysäyksen ja sisällön Venäjän sankarillisien työväenluokan taistelun kautta vapautensa puolesta raatelevinta, venhoimoininta ja julminta imperiaalista vastusta, mikä koskaan ihmiskuntaa on hävittänyt; ja "koska koko mailman työväenluokan on kaiken kykynsä mukaan antanut Venäjän vallankumousta, vieläpä sekin osa, joka ei ole ollut yksimielinen käytettyyn taktiikkaan nähden; ja

"koska meidän täytyy vastustaa, että suunnattomien vastustusten synnyttämä epätoivisuus luonnostaan johtaa usein tekoihin, jotka normaalioloissa eivät olisi tarpeellisia; ja

"koska Venäjän työväenluokka edelleen taistelee kalliin olemassaolonsa puolesta; niin "päätettäkään, että me jyrkästi ja lievennyksittä toimitsemme "One Big Union Monthlyn" joulukuun numerossa painetun toimituskirjoituksen otsikolla: "Wrangel ja bolshevikit" kerrassaan tarpeettomana ja pimitettävänä kirjoituksena, jonka tahallisen tarkoituksena ainoas-

Tuotannon sosialisomiskysymys

Näin kukaan kuin kukin kylvi ja niitti, pyydysti riistaa ja rakensi taloja omaksi tarpeekseen, olivat taloudelliset olosuhteet yksinkertaiset ja selvät. Tuotanto ja sen tarkoitukset olivat oikeassa suhteessa keskenään. Kukaan tunsikin, että hänen tarpeensa vaatekiden, ruuan ja asunnon suhteen tuli täydtyä, ja siten myöskin tunsikin, kuin paljon hänen tuli tehdä työtä. Olosuhteet nykyään ovat kuitenkin hiukan toiset.

Alati nousevan tarpeen tyydyttämiseksi määrätyn, alati nousevan tuotannon apukelona ovat ihmiset viljelleet maata, rakentaneet tehtaita, sommitelleet älykkäitä koneita ja liikennevälineitä ja tuottaneet uusia raaka-aineita. Kaikkia tätä nimittään yhteisellä nimellä pääomaksi. Taloudelliset olosuhteet ovat kuitenkin kehittyneet sellaisiksi, että muutamat harvat ihmiset tai ihmisryhmä hallitsevat omistusoikeutta siihen pääomaan, jonka ihmiset yksinystyivät oltu tuottanut vuosikuhansien kuluessa. Laissa nimittetään tätä omistusoikeudeksi.

Hallitsemalla pääoman — tuotantovälineitten — omistusoikeutta voivat muutamat harvat ihmiset tai ihmisryhmät pakottaa toiset työskentelemään näiden harvojen hyödyksi — saada tarpeensa tyydyttyä toisten työllä. No, jolla ei ole mitään tuotannonvälineitä, ovat tietyt pakotettu käyttämään toisten tuotantovälineitä. On selvää, että vain aniharvat tahtovat olla käyttämiä mahdollisuutta saada elatusensa sillä yksinkertaisella ja mieluisalla tavalla, että antavat toisten tehdä työtä puolestaan. Sen vuoksi on yhteiskunta järjestetty sellaiseksi, että yksittäisillä on oikeus jättää itsensä toisten työllä elättäväksi. Sellainen on ristiriitsoikeus.

Tämä on synnä pääomien kerää-

taan on osottaa oikeutetuksi kapitalistien taistelu Venäjän työväenluokkaa vastaan, ja me vaadimme, että Yleinen Toimeenpaneva komitea estää tuollaisten kirjoitusten julkaisemisen tulevaisuudessa, vaikkapa sentähden täytyisi erottaa One Big Union Monthlyn toimittajia. (Virkaileijain allekirjoitukset).

Tämänluontoisia vastalauseita on tulvunut I. W. W:n Yleiselle Toimeenpanevalla komitealla siinä määrin, että Toimeenpaneva Komitea oli pakotettu "Solidarityn" joulukuun 18 p:n numerossa ilmoittamaan:

"One Big Union Monthlyn" ilmentyneiden artikkelien johdosta, joissa tehdään hyökkäyksiä tämän ja muiden maiden vallankumouksellisia järjestöjä vastaan tavalla, joka on vastoin Yleisen Toimeenpanevan Komitean entisissä istunnoissa viitottamaa ohjelmaa, ja lukuisien sentähden saapuneiden valitusten johdosta, Yleinen Toimeenpaneva Komitea on katsonut tarpeelliseksi erottaa toimittajia John Sandgrenin, sopusoinnua ja järjestökurin säilyttämiseksi järjestössä".

John Sandgren on johtanut Venäjän proletarisen kumouksen arvostelua lukuisissa kirjoituksissaan. Joukot kuitenkin ovat toista mieltä asiasta ja estääkseen järjestöä yhä pitemmällä hajoantunasta, täytyi liiton virallisen johdon uhrata Sandgren, jota on pidetty liiton yhtenä parhaimpana auktoriteettina.

VALTIO AESTAA LAKONRIKKUREITA JA PYSSYHURTTIA

Porvaripolitiikoitsijan taholta on yritetty aina väittää, että hallitus on muka puolueeton työretelöihin nähden, s. o. se ei asetu puoltamaan enempää työläisiä kuin työnantajiaakaan. Ja onpa osa työläisistäkin vielä sellaisia, jotka uskovat tähän "puolueettomuuteen", jopa niin pitkälle, että vaativat esim. sotilaita lakkoalueelle "suojelemaan henkeä ja omaisuutta". Katkerista kokemuksista ovat työläiset kuitenkin oppineet minkälaista on hallituksen "puolueettomuus". Poikkeuksetta jokaisessa lakkoapauksessa ovat hallituksen virkamiehet asettuneet kynsin hampain puoltamaan työnantajia, samalla panien koko valtiomahdin liikkeelle pakottaakseen työläiset nörtymään. Tämä ei aina merkitse sitä, että sotilaita olisi lähetetty lakko särkeämään; hallituksella on muitakin keinoja työläisten neutrajemiseksi. Tässäkin taasen yksi esimerkki hallituksen "puolueettomuudesta".

Denverissä, Coloradossa, menivät katuvaunutyöläiset lakkoon viime elokuussa. Katuvaunuyhtiön toimesta kuletettiin kaupunkiin sekä lakonrikköjia

mishilmoon. Pääoman käyttö yhteiskunnan tarvetta hyödyttävään tuotantoon riippuu ainoastaan siitä, voiko yksityinen kapitalisti tai kapitalistiryhmä pääomalla saman aikaisesti hankkia itselleen lisää pääomaa. Tämä on yksityiskapitalistista tuotantoyritykselle. Tapellaan varojen koaomisesta ja unohdetaan yhteistyöpäämäärän puolesta. Yhteiskunnan tarpeesta ei kukaan pidä huolta. Keskinäinen yhteistyö, jossa kukin saa omansa siinä suhteessa kuin hän suorittaa työtä — niin yksinkertainen, luonnollinen ja kaikille turvallisuus luova järjestelmä — tehdään mahdottomaksi lainsuojamalla pääomansaalituskvella.

Yhteiskuntaa voidaan taloudellisesti suhteessa verrata pelihelvettiin, jossa yksityiskapitalistit pitävät pankkia. Onnettomat — häviölle joutuneet — saavat tehdä työtä. Onnelliset — voitaneet — saavat elää tappiolla joutuneitten työstä. Elintä on suhteellinen voiton suuruuteen.

Nykyään elävä sukupolvi voi katella historiassa taaksepäin taloudellisen elämän kehitykseen yksityiskapitalistisessa yhteiskunnassa, ja se on ehkä elänyt sen kulta-ajan. Ne jotka valvutunein silmin katselevat omaa ja toisten elämää, näkevät kuinka ihmisikuntaa yhä enemmän hallitsevat aineelliset pyrkimykset ja kuinka se rakastaa ihmisten sivistykselle vihameilisiä ominaisuuksia, itsekäisyyttä, yhteiskuntahengen puuttetta, selullista koeellisuutta. Epävarmuus ja lainsuojeloma itsekäisyys eivät aja yksityisiä ihmisiä ainoastaan huolehtimaan päivän tarpeista ja seuraavaan varastosta, mutta taistellaan ja kiljellään rajattomasti rikkauksien kasaamisesta.

Tämä rikkas on persoonallisen vallan perusteena ihmisten vallitsemiseksi, persoonallinen vapaus on vain kuvittelua. Rikkauksen kerääminen on nykyisessä yhteiskunnassa tullut useimpien ihmisten elämän

että ammatti-pyssyhurtta. Valtion kuvernöörin erikoisella määräyksellä annettiin sekä rikkureille että pyssyhurtille asevaltion asevarastosta. Seurauksena olikin se, että pyssyhurtat lakon kolmantena päivänä — varustettuna valtion aseilla — ampuivat väkijoukkoon murhasta seitsemän henkilöä ja haavoittivat enemmän kuin sataa, joista suurin osa oli sellaisia, joilla ei ollut lakon kanssa mitään tekemistä. Kun valtion kuvernöörille tästä asieden luovuttamisesta on jätetty huomaamattuna, on hän sitä pitänyt ihan luonnollisena asiana. Kuvernöörin mielestä ei siinä ollut mitään moitittavaa. Kun työnantajat kerran näkevät niin paljon vaivaa, että hankkivat rikkureita ja pyssyhurtta lakonalaiselle työmaalle, niin täytyyhan valtion torki niin paljon auttaa, että varustaa hurtat aseilla, järkeilee hän. Kuvernööri nähtävästi ajatteli, että valtion pitäisi hankkia rikkuriritkin, ollakseen "puolueeton".

Eikä siinä mitään sanomista olekaan. Kun kerran hallitus on luokkahallitus, s. o. sen luokan hallitus, joka on vallassa, niin onhan luonnollista, että se valvoo oman luokkansa etuja. Coloradon kuvernööri on oikeassa. Mitä sitä suotta näytteleeekään "puolueettomuutta" kun mikään sellainen ei kuitenkaan luokkayhteiskunnassa ole mahdollista. Eikä sitä ole Coloradossa koskaan näytellykään. Muistuuapa mieleemme mitenkään Coloradon valtion hallitus suhtautui Cripple Creekin kaivantomiesten lakkoon vuosina 1904—05. Entäs sitten hilenkaivajien lakko v. 1913—14. Viimeimmistussalokossa valtion kansalliskaartiin kuuluvat sotilait elävältä poltettiin lakkoilaisien vaimoja ja lapsia Ludlow nimisessä kaivantökylässä.

Jospa vain tämän maan työläiset käsittäisivät hallituksen todellisen luonteen. Jospa he ymmärtäisivät että hallitus ei voi olla mitään muuta kuin luokkahallitus. Luokkayhteiskunnassa ei voi menestyä minkäänlainen "puolueeton" hallitus, siitä on tämä Coloradon valtion hallituksen pienoisena esimerkkinä. Mitä työläisten pitäisi tehdä ja minkä he tulvatit tekemään on se, että valloittavat valtiovaltan, hallituksen, ja panevat sen toimimaan työläisten etujen mukaisesti juuri siten kuin kapitalistisen hallitus nyt toimii kapitalistiluokan hyväksi. Työläisten hallitukseen ei voi olla mikään muu kuin luokkahallitus, s. o. hallitus työväenluokan ja ainoastaan työväenluokan hyväksi. Mutta luokkahallituksen kautta kulkee tie luokkattomaan yhteiskuntaan. Luokat maailmasta voidaan poistaa vain köyhälistön luokkahallituksen kautta.

päämääräksi. Rikkauksia voidaan koota ainoastaan siten, että yksilöt saavat vapaasti riittää voittoa kansainmista työstä ja heidän tarpeestaan. Siksi me huomaammekin, että taloudellista elämää määrää eräs määrätty tekijä, profiittintressi eli voitontavoittelu. Tälle kauttautaan sivistystä surmaavalle, itsekäälle harrastukselle ei ainoastaan anneta vapaata toimintamahdollisuutta, mutta se on ihmiskunnan häpeäsi tehty johtavaksi tekijäksi koko meidän taloudellisessa toiminnassamme.

Lähimpänä seurauksena tästä voitontavoittelusta — s. o. vapaasta taloudellisesta toiminnasta yksityisen eduksi — on villi kapitalistien ihmisten välillä alueella, jossa luonto heidät on määrännyt yhteistyöhön. Ei vain yksityisten ihmisten ja ihmisryhmien välillä käydä tätä taistelua, vaan myöskin ihmiskuntien — kansallisuksien — välillä. Ihmisten taloudellinen toiminta on voitontavoittelun tähden joutunut mitä sekasortoisimpaan tilaan. Ja seurauksena järjestymättömistä olosuhteista ovat altitusti uudistuvat kriisit, jotka ovat kuvaavia yksityiskapitalistiselle yhteiskuntajärjestelmälle. Senjälkeen kuin eri kapitalistiryhmät, joilla on yhteisiä etuja, ovat ymmärtäneet järjestäytyä, on kriisi voitu paikallistuttaa yhteen tai muutamain harvoihin elinkeinoon oloihin kerrallaan. Lohduttavatahan sillä, että pääoman kehittyminen tulisi estämään tulevaisuudessa kriisit. Mutta on nyt näytetty, että se on ainoastaan voinut lykätä kriisin aikaa ja ovat kriisi silloin tuonut mukanaan aikaisemmin arvaamattomia seurauksia. — Kilpailustelu on viime vuosikymmentä käyty yhä enemmän kansainvälisten pääomayhteisliittymien välillä. Pysyvän kauppatasota muodostui enemmän kuin ennen valtaosittain. Tilanne kärsii jättyä vuodesta toiseen. Ja oli silloin myöskin näytetty, että kriisin onnettomuudet olivat saavuttaneet korkeimman kohtansa yksityiskapita-

MAILMAN VARARIKKO

Kongressimies Lucekin on keksinyt, että mailman on nopeasti menossa vararikkoon. — Luce on alahuoneen pankki- ja raha-asiaain valiokunnan jäsen, joten hän on voinut hankkia paljon sellaisia tietoja, joita ulkopuolisilta tavallisesti salataan.

Mailman kansojen yhteinen kansallisuusvelka Venäjää lukuunottamatta on aselevon jälkeen lisääntynyt 88,000,000,000 dollarilla ja mailman liikkeellä olevan paperirahan määrä 39,000,000,000 dollarilla samassa ajassa. New York Worldin saaman sanoman mukaan on Ranskan rahallinen tila käymässä entistä epätoivoisemmaksi. Ranskan aseisen valtiolainan menestymisestä huolimatta, on frangin arvo jatkuvasti kutistunut ja teollisuusolot säännöllisesti huonontuneet. Kun Ranskan pankkien vastattavana enemminkin oli yksi lasku, on niitä nyt vastattavana seitsemäntoista. Britannia ryhtyi sotaan hävittäkseen Saksan kaupan ja teollisuuden. Kuitenkin riippuu Ranskan taloudellinen menestys suuresti Saksan kauppa- ja teollisuusmenestyksestä. Koska Englanti on voimakkaampi maa, täytyy Ranskan kärsiä. Euroopan tilaa on hyvin kuvattu, kun on sanottu taloudellisen hulluuden painajaisena sitä vaavaavan.

Mailma ei voi pelastua jos se säilyttää nykyisen tuotantomuotonsa. Mailman työläisten täytyy järjestäytyä ja ottaa mailman valtiolta pois sen vallan, mikä pitää mailman kansoja kurjuudessa. — Butte Bulletin.

EIVÄT KAATUNEET TURHAN TAKIA

Ne miljoonat, jotka Euroopan tappotanterilla kaatuivat, eivät kaatuneet turhan takia, lausui Samuel Gompers A. F. L. n. konventiosissa Atlantic Cityssä puolustessaan Kansojen liiton työjärjestöä ja vaatiessaan Kansojenliiton työväen peruskirjan hyväksymistä. Ainoastaan merimiesyhdistyksen presidentti, Andrew Furuseth, jolla on erityinen sijansa Amerikan työväenliikkeessä, toi esille vastustuksen mielipiteensä. Hän lausui silloin seuraavat verrannolliset sanat: "Esitys on kuin vanhan elostelijan tarjous 17-vuotiaalle tytölle; ei niinkuin nuoren miehen kosintatarjous nuorelle neidolle, vaan vanhan porstastelevan kaupunkilaiskeikarin tarjous viattomalle tytölle, joka luulee tarjoutua kunnialliseksi". Gompersin masiinan voimalla kuitenkin A. F. L. liitto 29,000 äänellä hyväksyi esityksen Kansojenliiton työjärjestöön yhtymisestä ja Kansojenliiton työväkeä koskevan kansainvälisen peruskirjan. Kansojenliiton työjärjestön ensimmäinen konferenssi pidet-

tiin viime kesänä Genuassa. Siellä kansainvälinen merimiesliitto teki esityksen 48-tuntisen työviikon käyttöönottamisesta kauppalavastossa. Merimiesten edustajat kävivät kovan taistelun, mutta kuinka kävi? — Kansainvälinen "työn" konferenssi, jota herrat oikeistososialistit johtavat — heihin luetaan myös Suomen pasivioria — hylkäsi tämän kohtuullisen vaatimuksen, sillä teollaan todeten kouraantuvasti, että Kansojenliiton "työn" konferenssi palveli kansainvälisen pääoman etuja.

Mitä luoja kansainvälisellä merimiesliitolla lienee ollutkaan Kansojenliiton työkonferenssiin nähden, häipyivät ne tämän kokemuksen jälkeen. Merimiesliitto käsittää, että sen on itse ajaminen omia asioitaan, jos se tahtoo päästä voittoon. Sentähden onkin liitto kutsunut koolle kansainvälisen konventiosin, mikä pidetään ensi tammikuulla, suunnitellakseen toimenpiteitä 48-tuntisen työviikon toteuttamiseksi.

Eivät merimiehet turhaan uhranneet henkeään mailmansodassa eivätkä työläiset turhaan kaatuneet Euroopan tappotanterilla, sanovat kuitenkin Gompersit ja oikeistolaiset. Saivathan he lahjaksi kapitalisteilta "työn" kansainvälisen peruskirjan — joskin se on vain palanen paperia, milloin kapitalistien etujen luovuttaminen tulee käytännössä koetukselle.

Hoquiam, Wash.

K. Robison loukkaantui t. k. 22 p. autojen korjauspaikassa 407—1 katu. Hän oli työssä auton alla, joka oli nostettu ruuvilla ylös, mutta jotenkin kaatui kannattava ruuvi alta pois, jolloin auto putosi R:n päälle, ruhjoen hänet niin pahoin, että täytyi viedä Hoquiamin General sairaalaan hoitettavaksi. Hän on lähtään noin neljänkymmenen-seitsemän vana ja ollut täällä Hoquiamissa liki parikymmentä vuotta.

E. Anderssonilla varastettiin Ford autotallilla t. k. 20 p:nä illalla Moore haalin edustalla. Auto oli 1918 vuoden mallia.

Ompeluseuran myyjäiset oli Ahjolaassa t. k. 22 p:nä illalla, jotka omistivat aineelliseen puoleensa näiden vierattain hyvin. Sillä rahallinen tulos oli tästä rähinästä liki kolme sataa dollaria, joka oli hyvä saavutus, kun ottaa huomioon, että nykyään on melkein kaikki työttömänä. Ompeluseuramme naiset sitä jo edeltäpäin toasivat, että kyllä heillä on sellä eri tavalla rötä ja kyllä sitä sellä olikin. On siinä tarjuttu monta kertaa neulan ja virkkauskonkun heilauttaa, ennenkuin ne kaikki olivat tulleet. Mutta on siinä monta kertaa kallistettu kahvipannuakin. Kappaksi ne menivät, kuin kumille kielle, josta kiitos huutajille. Mutta vielä suurempi kiitos akherille naisillemme, jotka ansaitsevat saada tuustuksen.

UUTTA KIRJALLISUUTTA

Kirjamarkkinoille on juuri laskettu kaksi mielenkiintoista kirjaa.

Neuvosto-Venäjä 1919

Kirj. Arthur Ransom. Hinta 65 senttiä.

Teos on saanut englanninkielisenä tavattoman suuren menekin. Miljoonapainokset on sitä myyty.

Mitä suositteluvimpia arvosteluja ovat kirjasta myöskin antaneet kirjallisuuden arvostelijat sen ilmestyttyä nyt suomenkielisenä.

Toinen kirjanen, nimeltä: Työväenliike ja yhteiskunnallisen elämän johto

kirj. E. S., hinta 25 senttiä, on erinomainen

siitä, että siinä tehdään selkoa niistä erilaisista työväenluokan hallintojärjestelmistä, joista on käytännössä neuvostojärjestelmä Venäjällä, sekä erilaisina teoreettisina oppina muissa maissa.

Tilatkaa luettavaksenne nämä molemmat, sillä ne ansaitsevat työläisten koko huomion.

TOVERIN KIRJAKAUPPA, Astoria, Ore.

HUOM! Näitä kirjoja on saatavana kaikilla suuremmilla paikkakunnilla, joissa asiamiehemme ovat toiminnassa, kun kysytte vaan heiltä.

Kaamea auto-onnettomuus tapahtui t. k. 23 p:nä kello 9:30 a. p., jossa kolme metsätyöläistä sai surmansa ja kolme loukkaantui. Surmansa saaneiden nimet ovat: John Martin, 55 vuoden vanha, Matt Kenney, 35 vuoden vanha ja Otto Jacobson 25 vuoden ikäinen. Näistä oli yksi suomalainen. Loukkaantuneet ovat: John L. Cosgrove, kotoisin Alberdeenistä, hän oli auton ohjaaja; Walter Blue, hänelä katkesi käsi ja John F. Donahue, jolta katkesi jalka nilkasta. Onnettomuus tapahtui n. k. kahdeksantoista mailia täällä pohjoiseen päin likellä Humpulpsia, erällä Dampoon Creek nimisellä sillalla. Yllämainittuun päivän aamuna lähti John L. Cosgrove, joka välittää matkustajaliikennettä, tuomaan yllämainittuja metsätyöläisiä Polsonin yhtiön metsäkämpältä No. 6 Hoquiamin joululomalle. Päästyä mainitulle sillalle, vieräi auto sillalta alas ja kaatui Humpulpsin jokeen. Onnettomuuden aiheutti ehkä liika kova vauhti, sillä mainittu saapui tiessä on hyvin äkkikäännot, joten on luultavaa, että auton ohjaaja ei voinutkaan kääntää autoaan keskelle siltaa, vaan meni syrjään ja sitten kaatui jokeen, noin kolmekymmentä jalkaa alas. Jos olisi sattunut olemaan korkean veden

alika, niin olisivat varmaan kaikki autossa olijat saaneet surmansa. Näin surkealla tavalla tässäkin päätytti metsän raatajan elämä juuri kun olivat tulossa kaupunkiin viettämään joululomansa. Toinen auto-onnettomuus tapahtui 23 p:nä vähän jälkeen puolen päivän. Tämä auto oli myös matkustajaliikennettä välittävä ja tulossa Humpulpsista Hoquiamin tuoden metsätyöläisiä joululomalle. Ajoin pois tieltä noin kuusi mailia täällä. Tästä rytkästä ei onneksi loukkaantunut ketään, vaan kone viotui melko pahoin. — "Pätkä."

KAIKILLE TYÖVÄEN TIEN LUKIJOILLE!

Tarkastakaa lehdenne osaloppo, jolloin näette milloin tulevat lehdet. Nykyisen kalliin paperi- y. n. kuttanuksen takia emme voi lähettää tilatuita lehtiä yhtään yli määräajan. Alkoon kukaan vaan lehdet tilaajalle joko eteenpäin lehtiä lähettävään yllä määrään, sillä olosuhteet ovat nyt kerta kaikkiaan sillä tavalla ettemme parhaalla tahdollaakaan voi uudistamatta lähettää lehtiä. Asiamiehet, ottakaa tämä asia huomioon ja uudistakaa tilajien lehdet ajoissa lehti lehdin lähetyksiä katkaista. — Lehtivuosasto.

nin on ensi tehtävä oleva hankkia täydellinen tilasto toiselta puolen tarpeista ja toiselta puolen tuotanto- ja tuontimäärällisyyksistä. Joka tapauksessa pitää tarve tyydyttää. Tuotantomahdollisuudet ovat riippuvaisia maassa jo ennestään olevista kyseisäläisistä, rakennusaineiden, koneiden, käyttövoimien j. n. e., jos on kyseessä teollisuuslaitteet. Toiseksi ovat ne riippuvaisia saatavana olevista raaka-aineista ja lopuksi elävä viimeisessä määrin tuotantotalalla työskentelevästä työväenluokasta. Kuitenkin on siltäinkin työvoima edellytyskään oleva, että kaikki nämä tuotantolaitokset edelleen voidaan pitää käynnissä vahingollisista toista tärkeämpää tai maahamme paremmin soveltuvaa tuotantoa. Jos tällaisia etuja vahingollisista on mahdollisuutta raaka-aineiden saannin ja työvoiman sekä tarpeellisen mekaanisen voiman lisäämiseen, niin olkivat tuotantomahdollisuudet tuotannon lisäämiseen — vastakkaisessa tapauksessa pitää sitä vähentää. Työtapoja, kulkutapojen y. m. parantaminen merkitsee tuotantomahdollisuuksien lisäämistä.

Tuotantomon on eri aloilla ennen muuta sovittava näiden tuotantomahdollisuuksien mukaiseksi. On siltä oloittava, että tuotanto on joko riittävä tarpeen tyydyttämiseksi, kohoaa yli tarpeen tai on riittämätön siihen.

Kummassakin viimeksimainitussa tapauksessa voidaan joko harjoittaa viettä, jotta saataisiin käyntiin välttämätön valikoita näitä tavaroita vastaan, jotta meidän on pakko tuottaa muualta, tai on tuotava maahan riittävästi puuttavaa tavaraa oman maan tuotannon vaukseen peittämiseksi.

Tämän vuoksi on taloudellinen elämä ensiksi saatava joutuksi eri aloihin, ja tuotanto kullakin alalla järjestetty suhteelliseksi tarpeeseen ja tuotantomahdollisuuksiin, ottaen huomioon eri alojen keskinäisen suh-

teen ja niiden yhteiskunnallisen merkityksen. Joka alaa varten on asetettava erityinen asiantuntijoiden komissio, joka tietoisesti tutkii olosuhteita ja tekee tarpeelliset laskelmat tarpeen ja tuotannon suhteesta. Silloin saadaan lopuksi kaikkein tuotantotala-komissionin yhteistyössä alkaen koko taloudellisen toiminnan luontaisliityä, jossa ovat lasketu toiselta puolen kaikki meidän tuotanto ja toiselta puolen meidän tuotantomahdottomuutemme. Nimitämme sitä luontaisliitykseksi, koska se on työväen arvojen määräämisestä rahassa, vaan yleissilmäyksen saaminen siitä, miten me tuotantovälineillä olemalla käytöllä parhaiten voimme turvata kaikkien aineellisten tarpeidemme tyydyttämisen. Siten tulisi esimerkiksi jalkineiden tarpeenmukainen tuotanto muodostamaan seuraavainlaisiksi: otetaan ensiksi selville kuinka suuri meidän jalkine tarpeemme on. Olettakamme se esimerkiksi 5 miljoonaksi pariksi vuodessa. Käyttäen kuitenkin edullisimmin tuotantomahdollisuuksia tällä alalla voimme tuottaa esimerkiksi 4 miljoonaa paria. Loput, siis miljoona paria, tuomme me silloin muualta. Se on selvä laskelma. Kun me tällä tavalla sitten olemme saaneet selville kuinka paljon me omaa ja työvoimaa meidän täytyy käyttää tyydyttääksemme aikellämme ruumilliset tarpeemme, niin nautimme samanaikaisesti, mitä toime käyttöä aineellisen elintasomme parantamiseen ja puhtaasti sivistyksellisiin tarpeisiin. Se työvoima, henkinen, samoin kuin ruumillinen ja käytettävissä oleva pääoma voidaan, senjälkeen kuin päivittäiset tarpeet ovat tyydytetyt, käyttää koulutukseemme parantamiseksi, tieteeseen ja taiteen tukemiseksi sekä rakentamalla tätä tarkoitusta varten laitoksia, jotta varmaankin aikaa ja varoja lahjakaiden ja muuten kykenevien henkilöiden käytettäväksi.